

Kittie, MagnaCult - Melkweg, Zwarematalen (Netherlands)

Wednesday, 22 October 2008

Het was niet lang geleden dat ik me in de Melkweg bevond (Bring Me The Horizon verslag) maar wel eeuwen geleden dat ik mezelf tussen het publiek voegde wat vanavond op de meidengroep (om het maar lekker op z'n Nederlands te zeggen) Kittie was af gekomen. Ruim voor aanvang stond het voor de deur al redelijk gevuld met een groep jonge kids uitgedost als gothic, metalhead of skater. Een groep waarvan ik het bestaan al jaren compleet gemist heb maar waarvan het wel hardstikke leuk is om te zien dat het nog steeds leeft.

Aan de nederlandse metalheads van Magnacult de eer om vanavond de show te openen. De heren brachten in mei 2007 hun debuutplaat Synore op de markt die door de media erg positief ontvangen werd. Dit bracht de heren op tour met Devildriver en Ill Niño, en op verschillende festivalpodia. Momenteel zijn ze druk aan het schrijven voor een nieuw album maar hadden ergens nog even tijd gevonden om op tour te gaan met de dames.

Vanavond was het de beurt aan Amsterdam waar de band na een korte intro meteen keihard inzet. Een beetje tevergeefs want de band had vanavond een moeilijk publiek en ondanks dat er erg netjes werd gespeeld wilde het niet echt los lopen. Aan het enthousiasme van de band lag het in ieder geval niet en dat heeft er in mijn ogen uiteindelijk wel toe geleid dat bij de laatste twee nummers er echt beweging in de zaal kwam. De dankbaarheid en blijdschap die daardoor van de gezichten was af te lezen is dan een mooi teken. Persoonlijk trekt mij deze stijl helemaal niet meer maar ik kan wel goed begrijpen dat veel kids die wel van deze stijl houden hier goed los op kunnen. De band speelt netjes, alles zit goed en strak in elkaar en zal op menig metal feestje prima hun ding kunnen doen.

Voor Kittie was het alweer zes jaar geleden dat ze voor het laatst in Nederland speelden. (Ozzfest 2002) Toch heeft de band in die tijd niet stil gezeten en zijn ze aan de andere kant van de oceaan gewoon hun ding blijven doen. Dit leverde verschillende platen op waarbij hun laatste getiteld Funeral For Yesterday het meeste opviel. Op deze plaat nam Kittie een andere afslag wat zich uitmonde in een veel melodieusere kant waar veel in gezongen werd en waar de brute metalpartijen wat meer naar de achtergrond waren verdwenen. Hierdoor zou ik niet in de schoenen willen staan van deze vier goed verzorgde jonge dames. Want wat ga je nou spelen na zes jaar afwezigheid maar met een aantal verschillende platen op zak verder.

De keuze lag vanavond voornamelijk bij hun laatste plaat maar hier en daar werd er ook regelmatig terug gegrepen naar de albums Oracle en Until The End. De dames blijken nog niet vergeten te zijn hoe je een metal show moet neerzetten en dat werd vanavond maar eens eventjes voorgedaan. Alles werd super gelikt en uiterst professioneel aan elkaar geplakt en gespeeld (dik respect voor het gitaar spel van de dames) en dat kenmerkt toch wel een band die al jaren aan de hoogste top meedraait. Toch bleef voor een aantal oude fans het eerste half uur, drie kwartier een beetje een teleurstelling omdat er nog steeds niet was terug gegrepen naar het toentertijd succesvolle Spit album. Totdat plotseling het nummer Spit zelf werd ingezet kort gevolgd door Charlotte en Brakish waardoor ook de jeugdsentiment-zoekers met een blij gevoel naar huis konden gaan. En dat was precies wat ik deed, ik kan me niet herinneren wanneer de laatste keer was dat een metalband mij zo heeft weten te overtuigen als Kittie vanavond deed. Dik klasse.